

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej : **P., s.r.o.**, B., IČO: X., proti povinnému : **H. Č.**, bývajúcí v S., o **vymoženie 3 990,-- Sk s prísl.**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 9 Er 162/2003, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. decembra 2007 sp.zn. 2 CoE 88/2007, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 17. decembra 2007 sp.zn. 2 CoE 88/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves (exekučný súd) uznesením z 2. apríla 2007 č.k. 9 Er 162/2003-78 doplnil svoje uznesenie z 29. novembra 2004 č.k. 9 Er 162/2003-35 (ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil) o výrok o trovách konania, ktorým uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov konania v sume 2 029,-- Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Košiciach (odvolací súd), konajúci o odvolaniach oprávneného a súdneho exekútora, uznesením zo 17. decembra 2007 sp.zn. 2 CoE 88/2007 zmenil dopĺňacie uznesenie exekučného súdu tak, že oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 1 077,-- Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu súdny exekútor podal dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil

tým, že uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa okrem toho dopustil aj vady konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., keďže mu neumožnil vyjadriť sa k odvolaniu oprávneného.

Oprávnený navrhol dovolanie súdneho exekútora zamietnuť, pretože ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), postupujúc podľa predpisov účinných od 15. októbra 2008 (prechodné ustanovenie § 372p ods. 1 O.s.p. k úpravám účinným od 15. októbra 2008 na základe zákona č. 384/2008 Z.z.), skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora [ktorý je osobou oprávnenou na urobenie tohto procesného úkonu, keďže podľa § 37 ods. 1, druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súdny exekútor je pokiaľ sa rozhoduje o trovách exekúcie účastníkom konania], smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len pokiaľ to pripúšťa zákon.

Dovoláním súdneho exekútora napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu má procesnú formu uznesenia a prípustnosť dovolania proti nemu treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa

už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. súdny exekútor nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv (napr. právo zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok a pod.).

Podľa § 211 ods. 1 O.s.p., v znení do 30. júna 2007, po predložení veci odvolaciemu súdu odvolací súd doručí odvolanie proti rozhodnutiu ostatným účastníkom a vyzve ich, aby sa v lehote do desiatich dní od doručenia výzvy k odvolaniu vyjadrili, ak to považujú za potrebné.

Porušenie povinnosti doručiť odvolanie účastníkovi konania na vyjadrenie má za následok vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka. Odníma sa mu tým právo na spravodlivý súdny proces.

Zo spisu exekučného súdu vyplýva, že súdny exekútor podal proti dopĺňaciemu uzneseniu exekučného súdu z 2. apríla 2007 č.k. 9 Er 162/2003-78 odvolanie. Odvolanie proti nemu podal 16. mája 2007 aj oprávnený. Súd prvého stupňa, postupujúc podľa § 209 O.s.p.

v znení do 30. júna 2007, predložil vec 24. mája 2007 odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie o odvolaní. Odvolací súd odvolanie oprávneného nedoručil súdnemu exekútorovi, hoci tak bol podľa ustanovenia § 211 O.s.p. v znení do 30. júna 2007 bol povinný urobiť, resp. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 273/2007 Z.z., ktorý v novom ustanovení § 209a ods. 1 O.s.p. ustanovil povinnosť doručiť odvolanie ostatným účastníkom konania súdu prvého stupňa, nezabezpečil postup podľa tohto novelizovaného ustanovenia, resp. sám nedoručil odvolanie súdnemu exekútorovi (odvolací súd tento procesný postup nezachoval ani vo vzťahu k odvolaniu súdneho exekútora).

So zreteľom na výskyt uvedenej vady je dovolanie súdneho exekútora nielen prípustné, ale tiež dôvodné, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takýmito procesnými vadami nemôže byť považované za správne. Dovolací súd preto dovolaním súdneho exekútora napadnuté uznesenie odvolacieho súdu uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 a 4 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. januára 2009

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková